صص ۲۵–۵۳

ارتباط تغییرات مکانی- زمانی پوشش برف و دمای سطح زمین در البرز میانی

امیرحسین حلبیان*

دانشیار، گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

سينا صلحي

دکتری ژئومورفولوژی، گروه سیستم اطلاعات جغرافیایی و سنجش از دور، واحد لنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱۰/۱۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۲/۲۷

چکیدہ

پهنههای پوشیده از برف و نوسانات آن یکی از مؤلفههای مهم در برر سی های اقلیمی و هیدرولوژیک است که البته در ترکیب با تویوگرافی زمین و مشخصات ناهمواریها می تواند در منابع آب و شناخت نسبتها و روابط بین مؤلفههای محیطی مورد استفاده قرار گیرد. در این را ستا و ضعیت دمای سطح زمین و ارتباط آن با مولفهٔ محیطی برف-پوش مورد توجه قرار گرفت. ارتباط این مؤلفه های محیطی با جهت شــیب زمین که نقش بسـزایی در ماندگاری و حفظ برف-پوش دارد، در ارتفاعات البرز مرکزی واقع در شهال ایران مدنظر قرار گرفت. بدین منظور از دادههای پوش-برف و دمای سطح زمین ماهواره ترا و آکوا سنجندهٔ مادیس در بازهٔ زمانی ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۸ ستفاده شد. دادههای پوشش برف با قدرت تفکیک مکانی ۲۰۰ متر با استفاده از برنامه نویسی پایتون در ارتباط با مولفهٔ توپو گرافیک جهت شیب در فضای مدل سازی رقومی زمین با تکنیک پردازش ر ستری پنجره متحرک و تکنیک آنالیز سلول به سلول، تحلیل گردید ارتباط وا ضحی بین جهت شیب زمین و در صد برف-پوش مشاهده شد دمای سطح زمین و برف-پوش دارای روند معکوس، خ صو صاً در ف صول زم ستان و پائیز ه ستند. اختلاف بارزی بین دمای سطح زمین در دامنههای جنوبی و شمالی البرز مرکزی مشاهده می شود که علاوه برجهت شیب، رطوبت دریای خزر و نیز پو شش گیاهی و جنگلی در دامنههای روبه شمال در این و ضعیت تأثیرگذار است. در تمامی مامها نرخ دمای سطح زمین در دامنههای جنوبی بالاتر از دامنههای شمالی است. تحلیل جهتی دمای سطح زمین نشان دهنده مقادیر حداکثر در جهات جنوبي و خصوصاً جنوب شرقي و مقادير حداقل در جهات شمال شرقي و خصوصاً شمالي در تمامي ماههاي ا سال است. دامنه های جنوبی با عرض جغرافیایی ۳۶ درجه، زاویه برخورد بالایی با تشعشع خورشیدی داشته که این عامل نقش مؤثری در بالا بردن مقدار دمای سطح زمین در جهات جنوبی و جنوب شرقی است. در تمامی بازههای زمانی ماهانه، فصلی و سالانه جهات طیف جنوبی (S, SE, SE) دارای نرخ دمای سطح زمین بیشتری از جهات طیف شمالی (N, NE, NW) بودند.

واژگان کلیدی: البرز مرکزی، برف-پوش، تغییرات زمانی-مکانی، دمای سطح زمین.

مقدمه

* نویسنده مسئول: ۰۹۱۳۳۱۵۱۰۳۳

وجود برف–پوش بر روی بسیاری از فرایندهای فیزیکی، شیمیایی و یبولوژیکی و نیز در توسعه اجتماعی و اقتصادی بسیار اثرگذار است (کائو و لئو[،]، ۲۰۰۵؛ هال و همکاران^۲، ۲۰۰۲؛ ژیائو و همکاران^۳، ۲۰۰۴). برف–پوش فصلی، یکی از مهمترین مؤلفههای سطح زمین ا ست که بر روی بیلان

Email: halabian_a@yahoo.com

^{1 -} Cao and liu

^{2 -} Hall et al.

^{3 -} Xiao et al.

انرژی زمین (آیزن و همکاران ٬ ۲۰۰۰، ۲۰۰۲؛ آرم استرانگ و بران ٬ ۲۰۱۰؛ بارنت و همکاران ٬ ۱۹۸۹؛ بدنورز ٬ ۲۰۰۴؛ گانج٬ ۲۰۰۴؛ گوریسمن و همکاران ٬ ۱۹۹۴؛ کومار ٬ ۱۹۸۸، مارکس و دوزیر ٬ ۱۹۹۲؛ والش و همکاران ٬ ۱۹۸۵) از جمله پیلان هیدرولوژیکی آن (پیلز و همکاران ٬٬ ۲۰۰۶؛ دوزیر ٬٬ ۱۹۸۷؛ لتنمایر و همکاران٬٬ ۱۹۹۹؛ سـولزبای و همکاران٬٬ ۱۹۹۷؛ وربانت و همکاران٬٬ ۲۰۰۳؛ ویلموت و همکاران٬٬ ۱۹۸۵) اثر می گذارد. نوسانات سطوح برف-پوش، تعادل انرژی سطح زمین را عمدتاً از طریق اًلبدوی بالا حفظ می نماید (کوکلا و کوکلا^{ع(}، ۱۹۷۵؛ رایینسون و کوکلا^{۷۷}، ۱۹۸۵؛ راینسـون و همکاران^۱، ۱۹۷۴). علاوه بر این، فرایند ذوب برف، مقدار بســیار زیادی انرژی مصــرف مینماید که بهعنوان فاکتوری در به تأخیر انداختن افزایش حرارت اتمسفر شناخته می شود (آیزن و همکاران، ۲۰۰۰). برف-پوش فصلی، همچنین بهعنوان منبع ایی در مناطق خشک و نیمهخشک شناخته می شود. تأمین آب پیش از یک ششم جمعیت جهان بر اساس ذوب آبهای یخچال ها و سطوح برفی، است (بارنت و همکاران ۱۹، ۲۰۰۵). ذوب برف تا بیش از ۶۰ درصد رواناب رودها در مناطق مرکزی قاره آسیا و حوضههای آبی آن را تأمین می کند (آیزن و أيزن [.]٬ ۱۹۹۵؛ أيزن و همكاران٬٬ ۱۹۹۶). سؤالات مهمي كه اين پژوهش درصدد پاسخگوبي به آن است، ايا جهت شيب زمين عامل مهم و اثرگذاری در برف-پوش و دمای سطح زمین در ارتفاعات البرز مرکزی در فصول و زمانهای مختلف سال است. تغییرات برف-پوش ارتفاعات البرز مرکزی چه الگوی زمانی و مکانی دارد. بیشــتر پژوهش.هایی که در زمینه برف-یوش.های نواحی کوهســتانی انجام گرفته، عمدتا معطوف به تغییرات سـطح برف-پوش در فصــول مختلف و یا ارتفاع خط برفمرز در این نواحی در بازمهای زمانی مختلف میگردد. در صــورتی که کمتر به بررسی درصد برف–یوش در جهات مختلف تویوگرافی در بازههای زمانی مختلف پرداخته شده است. برف–یوش نقش مهمی در سطح جهانی و منطقهای ایفا می کند. بهطوری که بخش بزرگی از تابش ورودی را منعکس نموده و تعادل پیلان تابشـــی کره زمین را حفظ می کند (کلین و همکاران ۲۲، ۲۰۰۰؛ جین و همکاران ۲۳، ۲۰۰۸؛ ژائو و فرناندز ۲۴، ۲۰۰۹). بهطور تقریبی ۴۰ تا ۵۰ در صد از سطح نیمکره شمالی در میانه زمستان تحت یو شش برف قرار دارد (هال و همکاران ^{۲۵}، ۱۹۹۵؛ یپ و همکاران ^{۲۶}، ۲۰۰۵؛ لمک و همکاران ^{۲۷}، ۲۰۰۷). در فصل زمستان، یو شش برف،

- 1 Aizen et al
- 2 Armstrong and Brun
- 3 Barnett et al
- 4 Bednorz
- 5 Gong
- 6 Groisman et al
- 7 Kumar
- 8 Marks and Dozier
- 9 Walsh et al.
- 10 Bales et al.
- 11 Dozier
- 12 Lettenmaier et al.
- 13 Soulsby et al.
- 14 Verbunt et al.
- 15 Willmott et al.
- 16 Kukla and Kukla
- 17 Robinson and Kukla
- 18 Robinson et al.
- 19 Barnett et al.
- 20 Aizen and Aizen
- 21 Aizen et al.
- 22 Klein et al.
- 23 Jain et al.
- 24 Zhao and Fernandes
- 25 Hall et al.
- 26 Pepe et al.
- 27 Lemke et al.

مهمترین یو شش اراضی سطح زمین است. در مقیاس منطقهای برف–یوش در دستر سی محلی آب، رواناب رودخانهها و شارژ مجدد آبهای زیرزمینی مؤثر است (اکیورک و سورمن ^۱، ۲۰۰۲؛ جین و همکاران ۲۰۰۸، در کشورهایی همچون نروژ و یا سوئیس، برف-یوش نقش مهمی در تأمين انرژي ايفا مي كند (ويخامر و سولبرگ، ۲۰۰۳). در اين زمينه اطلاع دقيق از مناطقي كه داراي پوشش برفي هستند براي مديريت منابع آبي نیز ضروری است (بات و یلال ۲۰۱۱). همچنین، داشتن اطلاعاتی در مورد آب معادل برف نیز در مدل سازی های هیدرولوژیکی و مدیریت منابع آبی دارای اهمیت با سزایی است (فو ستر و همکاران ٬ ۲۰۰۵). کاهش برف–پوشها از دهه ۱۹۶۰ که اشروع به پایش اسطح کره زمین اشده، ملاحظه شده است (براون ؒ، ۲۰۰۰؛ لمک و همکاران ٬ ۲۰۰۷). در چین، روند افزایشی برف–پوش ها مشاهده شده است (چه و همکاران ٬ ۲۰۰۸). پارامترهایی همچون عمق برف ممکن است به دلیل دماهای بالاتر تغییر کند، در حالی که عمق برف در جنوب مدار ۴۰ درجه کاهش داشته، در شمال مدار ۴۰ درجه افزایش نشان داده است (پنگ و همکاران ٬ ۲۰۱۰). ایمرزیل و همکاران ٬٬ (۲۰۰۹) برای بررسی وردش٬٬ برفمرز در حوضه رودخانه ایندوس، دادمهای سنجندهٔ مادیس را بکار گرفتند، یافتهها نشان داد ارتفاع برفمرز از ۲۳۳۶ متر در زمستان تا ۴۱۰۹ متر در تابستان متغیر است. پو و زو^{۱۲} (۲۰۰۹) برای برر سی ارتفاع برف در فلات تبت، از دادمهای سنجندهٔ مادیس بهره گرفتند که یافتهها نشان داد در ماه ژانویه ارتفاع خط برف در دامنههای شمالی به پایین *ت*رین میزان خود می ر سد. هار شبرگر و همکاران^{۱۳} (۲۰۱۰) برای اً شکار سازی وردش برفمرز در حو ضه رودخانه پیگ وود^{۱۲} در بخشهای غربی آمریکای شمالی از دادههای برف سنجندهٔ مادیس بهره گرفتند. یافتهها نشان داد کمترین ارتفاع برفمرز، مربوط به سال ۲۰۰۵ است. جین و همکاران ^{۱۵} (۲۰۱۴) برای واکاوی پیوند میان یو شش های برفی با ارتفاعات در فلات لوئس در چین دادمهای سنجندهٔ مودیس ترا و أكوا را بكار گرفتند. برر سیهای ایشان نشان میدهد پراكنش روزهای برف پو شان از پیكربندی ناهمواریها پیروی می كند. در غرب ایالات متحده آمریکا، مونه و همکاران ^{۱۶} (۲۰۱۸)، گزارش کردهاند که ۳۳ درصــد ســایت.های پایش برف، کاهش قابل توجهی از تراکم برف نشان میدهند و تنها ۲/۲ در صد از این سایتها افزایش قابل توجه دا شته است. مناطق کوهستانی نیمکره جنوبی گزارش شده است که تغییرات قابل توجهی در پوشش برف داشتهاند. ساودرا و همکاران (۲۰۱۸)، منطقه کوهستانی آند را با استفاده از تصاویر ماهوارهای مادیس در پین سـالهای ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۶ بررسـی کردند. مناطق بین عرض جغرافیایی ۲۹ تا ۳۹ جنوبی، افت قابل توجهی در تعداد روزهای با پوشـش برف در حدود ۲ تا ۵ روز در سال را نشان دادهاند. در ضمن کاهش برف-پوش در دیواره شرقی آند را بارزتر اعلام داشتهاند. بورمن و همکاران (۲۰۱۸)، چهار منطقه کوه ستانی را بهطور طولانی مدّت، با ا ستفاده از دادههای NOAA-SCE و دادههای پو شش برف مادیس، برر سی کردند. نتایج برر سی

- 1 Akyürek and Sorman
- 2 Jain et al.
- 3 Vikhamar and Solberg
- 4 Butt and bilal
- 5 Foster et al.
- 6 Brown
- 7 Lemke et al.
- 8 Che et al.
- 9 Peng et al.10 Immerzeel et al.
- 11 Variation
- 12 Pu and Xu
- 13 Harshburger et al.
- 14 Big Wood River Basin
- 15 Jin et al.
- 16 Mote et.al

آن ها، رفتار ترکیبی و پیچیده روند یوشش برف را نشان داد. نوتارینکولا (۲۰۲۰) وضعیت یوشش برف و فنولوژی مرتبط با آن را در رشته کومهای ا صلي جهان با استفاده از دادمهاي ماديس برر سي كردند كه اين دادمها براي نو سانات فضايي در اين مقياس مناسب اعلام شده است. هاموند و همکاران، (۲۰۱۸) برخی پارامترهای مرتبط با پو شش برف، از جمله: مساحت پو شیده شده از برف'، مدت زمان مانایی پو شش برف'، اولین روز برف-پوشان^۳، آخرین روز برف-پوشان^۴، ارتفاع خط برف^۵ را از دادههای پوشش برف ماهوارهٔ مادیس استخراج نمودند. مطالعات آنها نشان داد که در حدود ۷۸ در صد از مناطق کوه ستانی جهان، در حال کاهش زمان ماندگاری برف تا ۴۳ روز و تا ۱۳ در صد افت در برخی مناطق ه ستند. در ایران، وفاخواه و همکاران (۱۳۹۲) سطح پو شش برف ۱۴ تصویر پو شش برف سنجنده مودیس و پایگاه نوواً را در حو ضه أبریز طالقان با یکدیگر مقايسه كردند. يافتهها نشان داد خطاي برآورد يو شش برف پايگاه نوواً در قياس با سنجنده ماديس بالاتر است. كياني و مسعوديان (١٣٩٤)، به برر سی نقش دمای سطح زمین ^عدر پراکنش پو شش برف در ایران به کمک دادمهای ماهوارمای مادیس پرداختند، یافتههای آنها نشان می دهد که در مناطقی از ایران که متوسط سالانه دمای سطح زمین کمتر از ۳۰ درجه سانتی گراد است، شرایط ایجاد پوشش برف محیا است. مسعودیان و کیخسروی کیانی (۱۳۹۶) در پژوهشی تغییرات روزهای همراه با پو شش برف در طبقات ارتفاعی حو ضه زاینده رود را ارزیابی کردند. برر سیهای آنها نشان داد که در مامهای فروردین و اردیبهشت، شمار روزهای برف-پوشان در کمربندهای ارتفاعی بلند حوضه، یک الگوی کاهشی را نشان میدهد. محمدی و همکاران (۱۳۹۸)، تغییرات پوشش برف در ارتفاعات زاگرس را با استفاده از دادههای سنجندهٔ مادیس بررسی کردند. نتایج انها نشان میدهد در تمامی ماهها روند کاهشی در برف-پوش زاگرس مشاهده میشود. فتاحی و مقیمی (۱۳۹۸)، به بررسی اثر تغییرات اقلیمی بر روند برف در شمال غرب ایران با استفاده از دادههای ماهوارهای سنجندهٔ مادیس پرداختند. نتایج آنها نشان میدهد که تعداد روزهای یخبندان و یا تعداد روزهای یخی، در منطقه مورد مطالعه، روند کاهشی نشان میدهد. با توجه به موارد فوق، در این پژوهش، ارتباط مؤلفههای محیطی دمای سطح زمین و در صد برف–پوش ارتفاعات البرز مرکزی مد نظر قرار گرفت تا زمینه اَ شکار سازی تغییرات مکانی و زمانی این مؤلفههای محیطی و پیوند میان آنها فراهم شود بهطور کلی در سابقه پژوهشهای انجام شده در این زمینه، کمتر به بررسی ارتباط دمای سطح زمین و برف-پوش در رابطه با مؤلفههای توپوگرافی زمین، پرداخته شــده بود. نوآوری پژوهش حاضــر را میتوان در انطباق دمای سـطح زمین و برف–پوش در کنش با مولفهٔ توپوگرافیکی جهت شیب زمین، دانست، بهطوری که دمای سطح زمین و برف-پوش در جهات مختلف توپوگرافی زمین، مورد برر سی و تحلیل قرار گرفتهاند.

محدوده مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه واقع در کمربند کوهستانی آلپ-هیمالیا در بخش مرکزی سلسله جبال البرز قرار گرفته است. این واحد از درهٔ سفیدرود شروع و تا حدوداً درهٔ هراز در شرق امتداد می یابد این محدوده در بین طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۹ دقیقه و ۱۹/۸ ثانیه تا ۵۲ درجه و ۵۶ دقیقه و ۳۹/۱۲

^{1 -} Snow Cover Area (SCA)

^{2 -} Snow Cover Duration (SCD)

^{3 -} First Snow Day

^{4 -} Last Snow Day

^{5 -} Snow Line Altitude

^{6 -}Land Surface Temprature (LST)

ثانیه طولی شرقی و در بین عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۲۴ دقیقه و ۱۹٬۰۸ ثانیه تا ۳۶ درجه و ۵۷ دقیقه و ۲۴/۱۲ ثانیه عرض شمالی قرار گرفته است. شکل (۱) نقشه موقعیت منطقه مطالعاتی را نشان میدهد.

مآخذ: نگارندگان

شکل 1: محدوده مورد مطالعه

دادهها و روشها

در این پژوهش از دادمهای ماهوارمهای ترا و آکوا استفاده شد. هر دو ماهواره، سنجندهٔ مادیس را حمل مینمایند. اطلاعات هر دو ماهواره از سایت سازمان فضایی آمریکا بارگیری شد. بخش مشترک هر دو دیتابیس انتخاب و متوسط اطلاعات ماهواره ترا و آکوا به دست آمد. برای دمای سطح زمین از محصول MOD10CM سطح سوم سنجندهٔ مادیس و برای برف-پوش از دادمهای محصول MOD10CM ورژن ۶ استفاده شد که دارای قدرت تفکیک مکانی ۲۰۱۵ و قدرت تفکیکی زمانی ماهانه است. سنجندهٔ مادیس بر روی ماهوارههای ترا و آکوا نصب شده است که پهنه یکسانی از سطح زمین را با اختلاف زمانی ۳ ساعت هر ۱ تا ۲ روز کل سطح زمین را تصویربرداری می ماید. (سایت رسمی ناسا^۲، ۲۰۲۰). دوره آماری مورد نظر از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۸ میلادی انتخاب شد. دادمهای خام با فرمت fif به فرمت fif و سپس ASCII تبدیل هد و با کمک زبان برنامه نویسی پایتون پردازش گردید. در شکل (۲) نمودار گردشی پژوهش نشان داده شده است.

^{1 -}www.nsidc.org/data/modis/terra_aqua_differences

يافتهها

بررسی و برآورد دمای سطح زمین⁽ (LST)

الگوی LST البرز میانی در بازهٔ ماهانه

متو سط ماهانه دمای سطح زمین، در ارتفاعات البرز مرکزی بر ا ساس دادمهای روزانه ماهواره مادیس محا سبه گردید که در شکلهای (۳) تا (۸) ملاحظه می شوند تقریباً در تمامی مامها، LST دامنههای جنوبی مقادیر بالاتری از دامنههای رو به دریای خزر را ن شان میدهند پایین ترین مقدار LST بخش البرز مرکزی در دوره آماری مورد بررسی، ماه بهمن است که به حدود ۲۳– درجه سانتی گراد نزول می کند پایین ترین متوسط TsT ماهانه البرز مرکزی، به محدوده قلل خشچال، علم کوه سیاه چال، دماونده بی شینه مرگ و تیغههای کوه ستانی اطراف آنها مربوط می گردد که عمدتاً ارتفاعی بالاتر از ۳۵۰۰ متر دارند. بالاترین LST در دامنههای جنوبی منتهی به دشتهای قم و سمنان مشاهده می شود که در مامهای تیر، مرداد و شهریور به بیش از ۴۰ درجه سلسیوس می رسد

شکل ۳: متوسط ماهانه دمای سطح زمین ماههای فروردین و اردیبهشت

مآخذ: نگارندگان

شکل ۴: متوسط ماهانه دمای سطح زمین ماههای خرداد و تیر

¹⁻ Land Surface Temperature (LST)

مآخذ: نگارندگان

شکل ۷: متوسط ماهانه دمای سطح زمین ماههای آذر و دی

شکل ۸: متوسط ماهانه دمای سطح زمین ماههای بهمن و اسفند

الگوی LST البرز میانی در بازهٔ فصلی

علاوه بر بازمهای ماهانه، در دورمهای فصلی نیز LST البرز مرکزی مورد بررسی و مطالعه قرار گرفت. متوسط LST فصلی ارتفاعات البرز مرکزی بر ا ساس دادمهای ماهوارهای مادیس در شکلهای ۹ و ۱۰ نمایش داده شده است. همان طوری که در این ا شکال ملاحظه می شود LST تاب ستانه در ارتفاعات البرز مرکزی به حداقل ۲۰ درجه و حداکثر به بالای ۳۵ درجه سلا سیوس در دامنههای جنوبی این ارتفاعات می ر سد تفاوت معنادار LST بین دامنههای شمالی و جنوبی در ارتفاعات البرز مرکزی مشاهده می شود. LST زمستانه در بدنه مرتفع البرز مرکزی، در مناطقی که ارتفاعی بیش از ۲۰۰۰ متر دارند، زیر صفر و تا ۹/۳ – درجه سلسیوس می رسد. در بدنه ارتفاعات البرز مرکزی LST پائیزه کمینه بیشتری به نسبت LST بهاره دارد که در اشکال ۹ و ۱۰ مشاهده می شود

مأخذ: نگارندگان

شکل ۱۰: متوسط فصلی دمای سطح زمین فصل پائیز و زمستان

الگوی LST البرز میانی در بازهٔ سالانه

متوسط LST سالانه در بازهٔ زمانی ۲۰۰۳–۲۰۱۸ محاسبه و بررسی گردید که در اشکال ۱۱ تا ۱۸ ملاحظه می شوند. با توجه به این اشکال سالهای ۲۰۱۷، ۲۰۱۰ و ۲۰۱۵ پایین ترین مقادیر LST سالانه را دارا است. الگوی سالانه، نشان می دهد که پایین ترین مقادیر LST مربوط به اراضی مرتفع است که به سمت دامنههای جنوبی افزایش می یابد. در دامنههای شمالی به سمت کنارههای دریای خزر نیز با کاهش ارتفاع، مقدار LST افزایش می یابد که البته میزان افزایش IST با کاهش ارتفاع به مقدار مشابه در دامنههای جنوبی نیست. به طور مشخص در ارتفاعات البرز میانی تا دشتهای مشرف به آن LST تحت تأثیر ارتفاع و جهت (شمالی و جنوبی) قرار دارد.

مأخذ نگارندگان

شکل 11: متوسط سالانه دمای سطح زمین سال ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶

شکل ۱۳: متوسط سالانه دمای سطح زمین سال ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸

شکل ۱۴: متوسط سالانه دمای سطح زمین سال ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰

شکل ۱۶: متوسط سالانه دمای سطح زمین سال ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴

شکل ۱۷: متوسط سالانه دمای سطح زمین سال ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶

شکل 18: متوسط سالانه دمای سطح زمین سال ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸

بررسی و برآورد درصد برف-پوش (SC) الگوی SC البرز میانی در بازهٔ ماهانه

الگوی برف–پوش البرز مرکزی در بازهٔ ماهانه بر اساس دادههای ماهوارهای مادیس محاسبه و تر سیم شد که در اشکال ۱۹ تا ۲۴ نشان داده شده است. از ماه آبان با شروع فصل سرد و بارش، SC در این محدوده تقویت شده و در ماه دی به حداکثر گسترش خود میرسد. مجدداً با شروع روند گرمایش فصلی از ماههای اردیبهشت و خرداد، SC روند کاملاً کاهشی داشته و در ماههای مرداد و شهریور به حداقل میرسد.

شکل ۱۹: متوسط ماهانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی ماه فروردین و اردیبهشت

شکل ۲۰: متوسط ماهانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی ماه خرداد و تیر

شکل ۲۱: متوسط ماهانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی ماه مرداد و شهریور

شکل ۲۳: متوسط ماهانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی ماه آذر و دی

شکل ۲۴: متوسط ماهانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی ماه بهمن و اسفند

الگوی SC البرز میانی در بازهٔ فصلی

الگوی SC فصلی نیز محاسبه و تر سیم گردید که در اشکال ۲۵ و ۲۶ نشان داده شده است. و ضعیت SC فصلی نشان میدهد که در تمامی فصول این مولفهٔ محیطی تابعی از ارتفاع است. در فصل پائیز پو شش بیشتری به نسبت فصل بهار دارد. در فصل زمستان و تابستان به ترتیب حداکثر و حداقل پوشش را به خود اختصاص میدهد. به طور کلی در تمامی فصول پوشش SC تمایل بیشتری به دامنه های شمالی دارد

شکل ۲۶: متوسط فصلی پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی فصل تابستان و زمستان

الگوی SC البرز میانی در بازهٔ سالانه

الگوی SC در ارتفاعات البرز مرکزی در دورههای سالانه بررسی و برآورد گردید که در اشکال ۲۷ تا ۳۴ نشان داده شده است.

شکل ۲۷: متوسط سالانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی سال ۲۰۰۳ و ۲۰۰۴

شکل ۲۸ متوسط سالانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی سال ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶

شکل ۲۹: متوسط سالانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی سال ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸

شیکل ۲۰۰۰ متوسط سالانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی سال ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰

شکل ۳۱: متوسط سالانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲

شکل ۲۲: متوسط سالانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی سال ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴

شکل ۳۳: متوسط سالانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی سال ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶

شکل ۳۴: متوسط سالانه پوش-برف (SC) در ارتفاعات البرز مرکزی سال ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸

به طوری که در این اشکال مشاهده می شود، سال های ۲۰۰۵، ۲۰۰۹ و ۲۰۱۱ به نسبت متوسط SC قوی تری داشته اند. به طور کلی، با توجه به نقشه های متوسط SC در ارتفاعات البرز مرکزی، SC تابعی از ارتفاع است.

بررسی ارتباط LST و SC با مؤلفههای توپوگرافیکی

بعد از برآورد LST و SC در ارتفاعات البرز مرکزی، ارتباط این دو مولفهٔ محیطی با مولفهٔ توپوگرافیک جهت شیب مورد برر سی قرار گرفت. در این بخش ارتباطی که بین SC LST و جهت شیب در ارتفاعات البرز مرکزی وجود دارد، در بازههای زمانی ماهانه، فصلی و سالانه مورد واکاوی قرار گرفت که نتایج آن در جداول ۱ تا ۸ نشان داده شده است. جدول ۱ دمای سطح زمین ماهوارهٔ مادیس آکوا و ترا را در بازهٔ ماهانه در ارتباط با مولفهٔ توپوگرافیکی وجه شیب نشان میدهد بهطوری که از نتایج این جدول بر می آید جهات شیب رو به سمت S و خصوصاً SE نرخ LST بالاتری داشتهاند. در مقابل نرخ LST در جهات NE و خصوصاً N در تمامی مامهای سال در حداقل است.

						وا	آک											1	تر					
جهت	فروردين	مرداد	آذر	بهمن	دى	يع	خرداد	اسفند	ارديبهشت	آبان	or fi	شىھريور	فروردين	مرداد	آذر	بهمن	دى	.ئ <u>ر</u>	خرداد	اسفند	ارديبهشت	آبان	ಿಳಿಗ	شهريور
Ν	۲۸/۶	44/4	11/14	۱۳/۷	۱۰/۰	44/1	41/9	۲۲/۴	۳۵/۴	۱۸/۵	۳۰/۲	۳٩/۱	۲۶/۳	۴١/٣	٩/١	۱۰/۳	٧/٠	41/1	۳٩/۵	19/1	۳۳/۵	18/8	۲۸/۳	36/6
Ν	۲۸/۵	۴۴/۱	۱۱/۰	14/4	٩/۶	44/1	۴۱/۸	22/1	۳۵/۳	۱۸/۲	29/9	۳۸/۹	26/2	41/1	Λ/Λ	۱۰/۰	۶/V	۴١/۰	34/4	19/1	۳۳/۳	18/1	۲۸/۰	36/14
NE	۲۸/V	44/9	11/1	13/9	٩/۶	44/0	41/1	۲۲/۵	۳۵/۴	۱۸/۳	۳۰/۴	34/4	19/4	41/9	٨/٩	۱۰/۲	9/V	41/0	۳٩/٧	19/4	377/4	19/0	۲۸/۴	36/4
Е	24/0	40/4	11/9	14/4	۱۰/۳	40/4	44/1	22/22	36/14	19/1	۳١/٢	۴۰/۳	۲۷/۱	41/4	٩/۵	۱۱/۰	٧/٣	41/4	۴۰/۵	۲۰/۱	۳۴/۳	۱۷/۲	29/1	۳۷/۶
SE	۳۱/۰	۴۷/۰	11/9	۱۵/۵	۱۱/۲	۴۷/۲	44/9	24/0	۳۸/۱	۲۰/۲	377/0	۴۱/۸	۲۸/۵	44/V	۱۰/۱	11/9	٨/٠	44/9	41/1	۲۱/۲	۳۵/۹	۱۸/۲	۳۰/۳	۳۸/۹
S	۳۰/۷	4Y/1	11/9	۱۵/۲	11/1	۴۷/۲	۴۴/۸	26/2	۳۷/۹	۲۰/۱	341/0	41/9	۲۸/۲	44/V	۱۰/۱	11/V	٧/٩	۴۳/۸	41/1	۲۰/۹	۳۵/۷	۱۸/۱	۳۰/۴	۳٩/۰
SW	24/2	۴۵/۷	11/9	14/.	۱۰/۲	40/6	44/1	۲۲/۷	36/14	19/٣	31/0	4.19	۲۶/۸	41/4	٩/۶	۱۰/۶	٧/٣	41/4	۴۰/۶	19/9	346/1	۱۷/۴	19/4	۳۷/۹
W	29/9	46/4	۱۲/۲	14/9	۱۰/۶	46/4	44/.	214/4	۳۷/۱	19/8	31/9	41/1	۲۷/۵	۴۳/۰	٩/٨	11/1	٧/۶	۴۳/۰	۴۱/۳	۲۰/۲	۳۵/۰	1V/V	۲٩/٨	۳۸/۳
NW	29/.	44/V	۱۱/۳	۱۳/۷	۱۰/۰	44/9	41/0	22/4	۳۵/۹	۱۸/۵	۴./۴	34/0	26/6	41/9	٩/٠	۱۰/۳	٧/١	41/0	۳٩/٩	19/1	۳۳/۹	19/V	۲۸/۳	۳۶/۸

جدول 1: دمای سطح زمین ماهواره مادیس آکوا و ترا در بازهٔ ماهانه

مآخذ: نگارندگان

الگوی تغییرات LST بر اساس نتایج به دست آمده از ماهوارهٔ ترا و آکوا نزدیک به هم بوده و با هم هماهنگی نشان میدهد؛ اما بهطور کلی نتایج به د ست آمده از ماهوارهٔ ترا، LST پائین تری به نسبت آکوا نشان داده ا ست (به دلیل آنکه ترا در ساعت ۱۰:۳۰ و آکوا در ساعت ۱۳:۳۰ محلی بر فراز منطقه عبور داشته ا ست). در صد SC ماهانه بر ا ساس دادههای ماهوارهٔ مادیس آکوا بر ا ساس جهات شیب زمین در جدول (۲) نمایش داده شده است. بهطوری که در این جدول مشاهده می شود، مقدار درصد SC بهطور کلی در تمامی ماهها در جهات N مقدار بالاتری را نشان میدهد. در مقابل در جهات S و خصوصاً SE کمترین درصد SC ماهانه در البرز مرکزی مشاهده شد.

						أكوا												1	تر					
جهت	فروردين	مرداد	ٳڹ	بهمن	دی	يېر	خرداد	اسفند	ارديبهشت	آبان	aft	شهريور	فروردين	مرداد	آذر	بهمن	دی	عر	خرداد	اسفند	ارديبهشت	آبان	იჭر	شىھر يور
Ν	۳/۳	•/٨	19/V	217/4	۲۷/۲	١/١	•/V	Λ/Λ	۱/۳	۵/٩	•/٨	•/9	۳/۵	•/Y	۱۷/۹	۲۵/۹	۲۸/۸	۰/۵	•/9	٩/٩	۱/۲	۶/۱	•/9	۰/۵
Ν	۳/۴	۰/۵	۱۷/۶	26/3	۲۸/۱	•/9	۰/۵	٩/۵	1/1	۶/۰	•/V	۰/۵	۳/۶	۰/۴	۱۸/۸	۲۶/۷	Y9/V	۰/۳	•/۴	۱۰/۶	۱/۰	۶/۲	۰/۵	۰/۳
NE	۳/۳	•/٨	۱۷/۲	24/9	۲٩/۰	•/V	•/V	Λ/Λ	۱/۳	۵/٩	•/٨	•/V	۳/۵	•/9	۱۸/۴	۲۷/۲	۳۰/۶	۰/۵	•/9	٩/٩	۱/۲	۶/۱	•/9	۰/۵
Е	۲/۸	1/1	10/4	22/4	۲۶/۷	•/٧	•/9	V/A	1/1	۵/۰	•/V	•/9	۳/۰	•/٨	19/0	۲۴/۸	۲۸/۱	۰/۵	۰/۵	Λ/Λ	۱/۰	۵/۲	۰/۵	۰/۴
SE	۲/۵	۰/۴	14/.	۲۰/۳	14/1	۰/۴	۰/۴	٧/٢	•/٨	۴/۳	۰/۵	۰/۳	۲/۶	۰/۳	14/9	22/22	۲۵/۳	۰/۲	۰/۳	٨/١	•/V	۴/۵	۰/۳	۰/۲
S	۲/۷	•/٨	14/4	11/1	۲۵/۳	•/٨	۰/۴	V/۵	۰/۹	۴/۴	۰/۵	۰/۳	۲/۸	۰/۴	10/1	88/V	۲۶/۰	۰/۳	۰/۳	٨/٢	•/٨	۴/۵	۰/۳	۰/۲
SW	۳/۱	۲/۸	19/8	217/9	۲۸/۰	۱/۹	•/V	٨/۵	۱/۲	۵/۰	•/V	۰/۵	۳/۲	۲/۱	۱۷/۰	۲۵/۲	۲۸/۶	•/9	۰/۵	٩/١	1/1	۵/۰	۰/۵	۰/۴
W	۲/۹	۱/۶	10/٣	22/2	26/3	۱/۲	•/9	٨/١	1/1	۴/۸	•/9	•/۴	۳/۰	۱/۲	19/1	22/9	۲۷/۰	۰/۵	•/۴	Λ/Λ	۰/۹	۴/۹	•/۴	۰/۳
NW	۳/۲	•/9	19/9	217/17	19/4	۰/۵	•/۵	٩/٢	١/٠	۵/۶	•/9	۰/۴	۴/۴	•/۴	W/V	۲۵/۳	YV/V	۰/٣	•/۴	۱۰/۲	۰/۹	۵/۹	۰/۵	۰/٣

جدول ۲: درصد پوش-برف (SC) ماهواره مادیس ترا و آکوا در بازهٔ ماهانه

مآخذ: نگارندگان

در جدول (۳) متوسط LST فصلی بر اساس دادمهای سنجندهٔ مادیس ماهوارمهای ترا و آکوا نشان داده شده است. در تمامی فصول سال حداقل LST فصلی در جهات رو به شمال مشاهده شده است که در نتایج هر دو ماهوارهٔ ترا و آکوا قابل مشاهده است. حداکثر LST فصلی در نتایج هر دو ماهواره در جهت SE دیده شد و در نتیجه میتوان جهات رو به شمال (آزیموت ۲۰ تا ۲۲/۵ درجه) را در ارتفاعات البرز مرکزی با حداقل LST فصلی در نظر گرفت. جهات شمالی با آزیموت ۳۳۷/۵ تا ۳۶۰ درجه نیز نرخ LST فصلی مقادیر کمی را نشان میدهد در حالی که جهات شمال و شمال شرق، LST بالاتری دارد.

جهت	پائيز	بهار	تابستان	زمستان	جهت	پائيز	بهار	تابستان	زمستان
N(337.5-360)	۲۰/۰۰۹	30/229	41/214	10/444	N	۱۸/۰۰۴	32.14	39/989	17/090
N(0-22.5)	19/978	30/122	ft/tft	10/000	N	۱۷/۶۸۱	42/929	44/421	11/VA1
NE	19/994	30/6.4	ft/xft	10/149	NE	10/964	MW/14V	34/990	11/978
Е	۲۰/۷۲۳	366/272	44/200	10/99.	E	18/931	rr/999	4.1004	17/977
SE	۲١/٧٣٣	rv/99x	40/449	۱۷/۰۵۸	SE	19/07.	40/04V	41/171	18/019
S	۲۱/۷۲۰	rv/vx9	40/40V	16/811	S	19/087	30/221	41/111	14/404
SW	۲۰/۸۸۳	36/213	FT/9V1	10/918	SW	۱۸/۸۱۶	44/VL	4./114	17/17/1
W	11/11	366/981	44/091	19/194	W	19/•94	346/201	41/419	17/844
NW	1.1.04	30/170	41/92.	10/347	NW	۱۸/۰۲۱	Т Т/FFЛ	44/9DV	17/.44
									18 . 18

جدول ۳: دمای سطح زمین ماهواره مادیس ترا و آکوا در بازهٔ فصلی

مأخذ: نگارندگان

جدول ۴ در صد SC فصلی به د ست آمده از ماهوارهٔ مادیس ترا و آکوا را نشان میدهد. بهطور کلی دامنههای طیف شمالی شامل N، N و نیز NW در صد SC بالاتری را نشان میدهند. در مقابل در صد SC در دامنههای طیف جنوبی شامل S، SW و SE به حداقل خود میرسد. بهطور کلی درصد SC فصلی در دامنه N تا متمایل به NE در حداکثر و در دامنههای SE در حداقل قرار دارد.

جهت	پائيز	بهار	تابستان	زمستان	جهت	پائيز	بهار	تابستان	زمستان
N(337.5-360)	٧/٧٨۴	١/٧٦٠	•/۶۲۸	19/947	Ν	٧/٩۵۶	•/۴٧٧	•/۴٧٧	۲۱/۲۷۰
N(0-22.5)	۸/۱۰۵	١/٦٧٢	•/401	1./444	Ν	٨/٢٩٦	۰/۳۱۳	۰/۳۱۳	22/17
NE	٧/٩٢٧	١/٧٧٨	•/99•	۲۰/۶۲۹	NE	٨/١٣٩	۰/۵۱۵	·/۵۱۵	22/2.9
Ε	٧/٠١٩	1/0.9	•/۵۶٩	۱۸/۸۰۶	Е	۷/۲۲۲	•/474	•/۴٧۴	20/220
SE	9/YV9	1/114	•/440	۱۷/۰۸۲	SE	9/39V	۰/۳۳۸	۰/۲۳۸	۱۸/۳۲۰
S	9/441	۱/۳۴۸	۰/۳۰۳	11/191	S	۶/۴۶۹	•/٣٣٨	·/YYA	14/110
SW	٧/ ۲٩٠	1/941	•/ ۴ ٧٧	19/140	SW	۷/۳۲۰	•/۴•٩	•/۴•٩	۲۰/۷۰۹
W	9/AAA	1/497	•/٣٨٨	۱۸/۷۱۶	W	۶/۹۳۸	۰/۳۱۳	۰/۳۱۳	19/940
NW	٧/۶١٧	1/001	۰/۴۰۵	19/499	NW	٧/٧٩۶	•/۲۸٩	•/٢٨٩	۲۰/۸۰۴

جدول ۴: درصد پوش-برف (SC) ماهواره مادیس ترا و آکوا در بازهٔ فصلی

مآخذ: نگارندگان

جدول (۵) متو سط سالانه LST سنجندهٔ مادیس ماهوارهٔ آکوا را نشان میدهد. الگوی سالانه LST در جهت SE مقدار مقدار حداکثر را نشان میدهد که در تمامی سالها همین الگو حفظ می شود. متوسط LST سالانه در جهات شمالی مقدار مینیمم را به خود اختصاص داده است.

میلادی	۲۰۰۳	74	۲۰۰۵	79	۲۰۰۷	۲۰۰۸	79	۲۰۱۰	2011	2012	2018	1.14	1.10	1.19	2010	2018
شمسی	1871	1846	1876	١٣٨٥	1878	1848	١٣٨٨	1874	189.	1891	1892	1898	1896	1890	1898	1397
N(337.5-	20/19	۲۸/۳۳	27/16	14/21	20/21	۲۷/۸۰	20/26	29/62	۲۷/۲۰	YV/VV	۲۸/۸۳	17/04	۲۸/۸۴	YA/VV	29/VF	27/78
N(0-22.5)	26/22	۲۸/۰۹	YV/VV	۲۸/۳۰	20/29	YV/94	20/11	29/2V	26/91	20/67	۲۸/۵۹	27/26	۲۸/۵۶	27/65	29/00	۲۸/۶۶
NE	20/22	۲۸/۳۸	۲۸/۰۸	17/01	20/17	20/11	۲۷/۴۰	19/04	۲۷/۱۸	۲۷/۸۲	27/95	77/94	27/99	27/91	29/26	27/96
Е	۲۷/۹۵	19/19	۲۸/۹۰	19/11	۲۸/۴۰	۲۸/۶۳	17/11	5./14	۲۸/۰۱	۲۸/۶۴	29/21	19/01	۲۹/۷۹	19/VF	۳۰/۶۲	۲۹/۸۰
SE	29/29	۳۰/۵۰	3.124	۳۰/۷۱	29/VI	۳۰/۰۶	29/09	31/09	19/44	19/94	31/19	5./95	31/13	۳۱/۱۰	31/99	31/19
S	29/18	3./26	3.114	۳۰/۵۹	29/00	۳۰/۰۰	29/FV	31/20	19/14	19/14	31/10	۳۰/۸۱	31/13	۳۰/۹۹	31/19	31/08
SW	۲۷/۸۳	19/11	۲۸/۹۳	29/27	۲۸/۳۶	۲۸/۸۵	27/25	۳۰/۳۱	۲۸/۱۰	۲۸/۵۹	29/VF	19/49	۲۹/۷۵	49/9V	۳۰/۶۴	19/17
W	۲۸/۴۱	1 9/99	Y9/47	29/90	۲۸/۹۳	29/27	۲۸/۸۱	۳۰/۸۵	۲۸/۶۶	19/19	۳۰/۳۲	۳۰/۰۸	۳۰/۳۱	۳۰/۲۵	31/21	۳۰/۳۳
NW	۲۷/۱۲	۲۸/۵۵	۲۸/۲۷	۲۸/۸۲	۲۷/۸۹	27/26	20/62	19/V1	۲۷/۴۴	۲۷/۹۵	27/44	۲۸/۸۱	۲۸/۹۸	۲۸/۸۸	۳۰/۰۱	19/14

جدول ۵: متوسط سالانه دمای سطح زمین ماهواره مادیس آکوا

مآخذ: نگارندگان

جدول (۶) متوسط سالانه LST سنجندهٔ مادیس ماهوارهٔ ترا را نشان میدهد. در تمامی سالهای مورد بررسی جهت SE بالاترین نرخ LST را به خود اختصاص داده است. مطابق با روند نتایج به دست آمده از ماهوارهٔ آکوا، این ماهواره نیز نتایج مشابهی دارد که به دلیل اختلاف در ساعت محلی (ساعت ۱۰:۳۰ صبح) به نسبت ماهوارهٔ آکوا (ساعت ۱:۳۰ بعد از ظهر) به طور کلی دارای LST یائین تری است.

میلادی	۲۰۰۳	74	۲۰۰۵	79	۲۰۰۷	۲۰۰۸	79	۲۰۱۰	7.11	2012	2.15	1.14	1.10	1.19	1.11	۲۰۱۸
شمسی	1842	١٣٨٣	1846	1840	1878	١٣٨٧	١٣٨٨	1874	189.	1891	1898	1898	1896	1890	1898	1890
N(337.5-	26/40	40/V	۲۵/۴	۲۵/۹	۲۴/۸	۲۵/۳	26/4	26/2	84/V	40/4	19/4.	۲۶/۷	26/3	26/1	۲۷/۱	26/19
N(0-22.5)	26/02	۲۵/۴	10/1	۲۵/۷	26/6	10/1	26/6	26/6	26/4	۲۵/۱	16/00	26/0	19/11	۲۵/۸	26/9	26/1
NE	26/5	۲۵/V	۲۵/۴	۲۵/۹	۲۴/۸	۲۵/۳	24/9	۲۶/۹۰	۲۴/۷۰	۲۵/۴	19/4.	26/2	26/4	26/2	۲۷/۱	26/6
Е	۲۵/۰۷	19/4	26/1	26/6	۲۵/۵	۲۶/۰۸	۲۵/۶	۲۷/۵	۲۵/۴	26/2	۲۷/۱	۲۷/۶	۲۷/۲	۲۷/۰۳	۲۷/۸	۲۷/۱
SE	26/2	۲۷/۶	۲۷/۳	۲۷/۸	26/V	۲۷/۳	۲۶/۸	۲۸/۷۰	26/V	۲۷/۳	۲۸/۳	۲۸/۹	۲۸/۴	۲۸/۲	29/1	۲۸/۴
S	19/1	۲۷/۴	۲۷/۲	YV/V	19/9	۲۷/۲	۲۶/۷	۲۸/۶	19/9	۲۷/۲	۲۸/۲	۲۸/۸	۲۸/۳	۲۸/۱	29/.2	۲۸/۲
SW	26/9	19/4	26/2	39/V	۲۵/۵	26/20	۲۵/۶	۲۷/۶۰	۲۵/۵	26/1	۲۷/۱۰	۲۷/۶	۲۷/۱	26/9	۲۷/۹	TV/1
W	10/4	26/9	26/6	۲۷/۲	26/.6	39/V	26/1	۲۸/۰۶	19/.4	26/6	۲۷/۶۰	۲۸/۱	۲۷/۶	۲۷/۴	۲۸/۴	۲۷/۶
NW	26/2	۲۵/۸	۲۵/۵	26/20	۲۵/۱۰	۲۵/۶	۲۵/۰۸	۲۷/۰۲	۲۴/۸	۲۵/۵	26/2	26/9	19/4	26/1	۲۷/۳	26/0

جدول ج: متوسط سالانه دمای سطح زمین ماهواره مادیس ترا

مآخذ: نگارندگان

جدول (۷) متو سط SC سالانه در ارتفاعات البرز مرکزی بر ا ساس دادههای سنجندهٔ ماهوارهٔ آکوا را نشان میدهد. برر سی متو سط SC سالانه، نشان میدهد که جهات شمال و خصو صاً شمال شرقی، بالاترین مقدار در صد SC را در این ارتفاعات دارد. در مقابل جهت جنوب شرقی کمترین درصد SC را در این ارتفاعات دارد. در مقابل جهت جنوب شرقی کمترین درصد SC را دارد.

میلادی	۲۰۰۳	74	۲۰۰۵	۲۰۰۶	۲۰۰۷	۲۰۰۸	۲۰۰۹	۲۰۱۰	7.11	2012	2018	2016	2010	8.18	2010	۲۰۱۸
شمسی	1871	١٣٨٣	۱۳۸۴	۱۳۸۵	۱۳۸۶	1440	١٣٨٨	1874	189.	1891	1492	١٣٩٣	1898	1890	1898	1397
(337.5-360)	٧/٩۴	٧/٢١	٩/١٢	٨/٧١	۹/۳۲	۱۰/۸۳	9/47	4/90	۹/۸۰	٨/۶٠	۵/۷۶	٧/٣٠	۶/۸۲	۵/۷۲	9/9N	۵/۲۸
N(0-22.5)	۸/۳۱	٧/٣۶	۹/۳۸	٨/٩۴	۹/۶۱	۱۰/۸۹	9/VD	۳/۷۴	1./14	9/11	۶/۰۱	٧/٢۵	٧/٠٨	۵/۹۹	۶/۸۳	۵/۳۱
NE	٨/٢٧	V/DV	۹/۶۲	٩/٠٩	۹/۸۰	11/47	9/9.	۳/۷۴	۱۰/۳۷	٨/۶۴	۵/۹۱	٧/٧١	۶/۹۹	۵/۷۸	۷/۰۲	0/44
Е	V/QN	۶/۷۹	٨/٧٢	Α/۱۸	٨/٩٢	1./47	۵/۷۹	3/39	۹/۴.	V/AD	۵/۲۶	9/N9	۶/۱۸	۵/۱۷	۶/۳۸	۴/۷۲
SE	۶/۸۶	۶/۰۸	۷/۹۰	۷/۴۰	٨/•٧	9/44	۵/۲۱	۲/۹۳	۸/۳۴	٧/١٨	۴/۶۸	۵/۷۹	0/49	4/91	۵/۶۰	۴/۰۷
S	٧/٢۶	9/49	۸/۳۴	٧/۶٩	٨/۴١	٩/٧٩	۵/۴۶	۴/۰۲	۸/۳۸	٧/۴۰	4/94	۵/۹۲	۵/۶۲	۴/۷۳	۵/۸۰	4/49
SW	٨/۵١	۷/۵۱	۹/۱۴	٨/۴۵	۹/۵۸	1./19	9/14	۳/۴۷	۹/۲۱	٨/۴٩	۵/۷۳	۶/۸۳	۶/۴۰	0/44	9/VA	۵/۲۳
W	٧/٨۴	۶/۹۱	۸/۶۳	٨/•٢	۸/۹۳	٩/٨٩	۵/۸۴	37/26	٨/٧٩	٨/٠٠	0/36	۶/۴۸	۶/۰۵	۵/۱۲	8/88	۴/۷۸
NW	۸/۱۳	٧/۰۰	٨/٧٢	۸/۳۵	۹/۱۱	٩/٩٢	9/44	۳/۵۸	9/47	٨/٨٩	۵/۷۶	9/AA	۶/۷۳	۵/۷۱	9/54	۵/۰۳
															ندگان	مآخذ: نگار

جدول ۷: متوسط سالانه درصد برف-پوش ماهواره مادیس آکوا

جدول (۸) متو سط سالانه SC بر اساس سنجندهٔ مادیس ماهوارهٔ ترا است. بالاترین در صد SC سالانه در جهات شمالی و

خصوصاً شمال شرقی مشاهده شد. پایینترین مقدار SC سالانه در دامنههای جنوب شرقی مشاهده شده است.

میلادی	۲۰۰۳	74	۲۰۰۵	18	۲۰۰۷	۲۰۰۸	79	۲۰۱۰	7.11	2.12	1.15	1.14	1.10	1.19	1.11	2.12
شمسی	1841	1444	1446	1840	1848	1441	1444	1344	189.	1891	1441	1494	1896	1890	1898	1491
N(337.5-	٧/۶	V/A	٩/٣	٨/٩	٩/٧	11/	9/9	٣/٨	1./	٩/٢	۶/۳	٧/۶	٧/٢	۵/۴	٧/٣	6/94
N(0-22.5)	٧/٩	٧/٩	٩/۶	٩/١	1./.	11/	۶/٨	٣/٨	1./	٩/٨	9/V	٧/۶	V/۵	6/9	٧/۴	$\Delta/V1$
NE	٧/٩	٨/٢	٩/٩	٩/٣	١٠/	11/	9/V	٣/٨	1./	٩/٣	۶/۵	٨/١	٧/۴	۵/۵	٧/۶	۵/۸۶
Е	٧/٢	٧/۴	٩/٠	٨/۴	٩/٣	1./	۵/۹	٣/۴	٩/٨	٨/۴	۵/۸	٧/١	919	۴/٩	٧/٠	0/14
SE	۶/۵	۶/۵	٨/١	V/۵	۸/٣	٩/۶	۵/۳	۲/٩	٨/۶	٧/۶	۵/۲	۶/۰	۵/۸	۴/۴	9/.	4/47
S	۶/۷	۶/٩	٨/۴	V/V	٨/۵	٩/٩	۵/۴	٣/٠	٨/۵	V/V	۵/۴	9/•	۵/۸	۴/۴	۶/۲	4/94
SW	V/Λ	٧/٩	٩/٣	Λ/Δ	٩/٧	1./	۶/۱	٣/۵	٩/٣	Λ/Λ	۶/۲	۶/٩	۶/۵	۵/۰	٧/٢	0/40
W	٧/٣	٧/٣	Λ/Λ	٨/١	٩/٠	1./.	۵/۸	۳/۳	٨/٩	٨/٣	۵/۸	۶/۵	۶/۲	۴/V	9/V	0/.4
NW	٧/۶	V/۵	٨/٩	٨/۶	9/4	1./	۶/۵	۳/۷	٩/٨	٩/۴	۶/۳	٧/١	٧/١	۵/۳	٧/٠	S/TV

جدول ٨: متوسط سالانه درصد برف-پوش ماهواره ماديس ترا

مأخذ: نگارندگان

ارتباط نوسانات متوسط سالانه SC و LST در ارتفاعات البرز مرکزی در بازهٔ زمانی مورد بررسی در شکل (۳۵) نشان داده شده است. بهطوری که در شکل ملاحظه می شود، نوسانات SC و LST مخالف یکدیگر بوده و افزایش LST با کاهش SC همراه است.

شکل ۳۵: بررسی ارتباط نوسانات SC و LST (ماهوارهٔ آکوا سمت راست و ترا سمت چپ) در دوره آماری مورد پژوهش (۲۰۰۳ تا ۲۰۱۸)

با توجه به ا شکال ۳۶ و ۳۷ ارتباط معکوس تغییرات SC و LST در ارتفاعات البرز مرکزی بهخوبی مشاهده می شود. نو سان معکوس SC و LST در ف صول زم ستان و پائیز بیش از ف صول بهار و تاب ستان ا ست. بهطور کلی مقدار SC در جهات SE و S به مقدار مینیمم و در جهات N و NE به مقدار ماکزیمم میرسد که این الگو تقریباً در تمامی فصول حفظ می گردد.

شکل ۳۶: بررسی ارتباط نوسانات SC و LST فصلی (فصل بهار و تابستان)

شکل ۳۷: بررسی ارتباط نوسانات SC و LST فصلی (فصل زمستان و پاییز)

نتيجهگيرى

در این پژوهش روابط نمایههای محیطی SC و LST در ارتفاعات البرز مرکزی مورد واکاوی قرار گرفت. ارتباط این نمایهها با مولفهٔ توپوگرافیکی جهت شیب در دوره مورد مطالعه نیز برر سی گردید. ارتباط معناداری بین جهت شیب و در صد برف-پوش در ارتفاعات البرز مرکزی دیده شد. بین دمای سطح رویه زمین و SC نیز روند معکوس، خصوصاً در فصول زمستان و پائیز، مشهود بود. مؤلفههای LST و SC در بازههای زمانی ماهانه، فصلي و سالانه مورد برر سي قرار گرفت. LST ماه خرداد در ارتفاعات البرز مياني بالاترين مقادير را به خود اختصاص داده است كه به دليل زاويه عمودی بالای تابش خور شید در این ماه است. دامنههای جنوبی به سمت قم و سمنان به نسبت دامنههای شمالی رو به دریای خزر نرخ LST بسیار بالاتری دارند که جهت شیب، رطوبت دریای خزر و پوشش گیاهی جنگلی، در این وضعیت تأثیر گذار است. در تمامی مامها نرخ LST دامنههای جنوبی بالاتر از دامنههای شمالی است. آنالیز جهتی نرخ LST نشان دهنده مقادیر ماکزیمم در جهات S و خصوصاً SE و مقادیر مینیمم در جهات NE و خصو صاً N در تمامی ماههای سال است. دامنههای S ارتفاعات البرز مرکزی با عرض جغرافیایی باند ۳۶ درجه، زاویه برخورد بالابی با اشعههای خورشید داشته که این عامل نقش مؤثری در بالا بردن LST در جهات S و SE دارد. در تمامی بازههای زمانی ماهانه، فصلی و سالانه جهات طیف جنوبی (S,SE,SE) دارای نرخ LST بیشتری از جهات طیف N هستند. بیشترین صعود فصلی LST در جهات SE و S مشاهده می گردد. نزول دمای سطحی منطبق با جهات N و NE مشهود است. افزایش دمای سطحی در جهات S و SE با افت SC تطابق کامل دارد و افزایش SC با افت LST در جهات N و NE هماهنگ است. افزایش ارتفاع عامل کاهنده LST و افزاینده SC در بدنه البرز مرکزی است. وجه شیب در ارتفاعات البرز در ارتباط کامل با LST و SC بوده که در تمامی بازههای زمانی ماهانه، فصلی و سالانه این ارتباط حفظ شده است. نتایج پژوهش قاسمی فر و همکاران (۲۰۱۸) بر روی ایران نشان میدهد که بیشترین و پایین ترین میزان برف-پوش به ترتیب در جهات شمال و مسطح مي اشد. با توجه به اينكه منطقه مورد پژوهش آن ها كل ايران است كمترين برف-پوش در مناطق مسطح به دست آمده است در صورتی که منطقه مطالعاتی در پژوهش حا ضر مربوط به ارتفاعات البرز مرکزی بوده و عمدتاً شامل ارتفاعات می گردد در نتیجه در جهات شـیب رو به جنوب، SC در حداقل قرار دارد. نتایج پژوهش های مشـابه (شـی و همکاران ۲۰۱۵٬۰ مارچن و همکاران ٬ ۲۰۱۵ شـرسـتا و همکاران^۳، ۲۰۱۲٬۲۰۱۴) نیز نشان میدهد که در نیمکره شمالی در جهات جنوبی، در صد برف-پوش در ارتفاعات به نسبت جهات شمالی کمتر است و با افزایش عرض جغرافیایی این مقدار نیز افزایش می یابد. به محققین و پژوهشـ گران آتی پیشــنهاد می گردد از سـایر مؤلفههای محیطی همچون پو شش گیاهی و سایر مؤلفه های توپوگرافیکی همچون ارتفاع و جهت شیب نیز در این نوع تحلیل ها استفاده کنند همچنین پیشنهاد می گردد نتایج به دست آمده از تصاویر ماهوارهای منابع مختلف را با یکدیگر مقایسه و تشابهات و اختلافات احتمالی آنها بررسی گردد.

منابع

۱- فتاحی، ابراهیم، مقیمی، شوکت، (۱۳۹۸): اثر تغییرات اقلیمی بر روند برف شمال غرب ایران، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، سال نوزدهم، شماره ۴۵، پاییز ۹۸.

^{1 -} She et al. 2015

^{2 -} Marchane et al

^{3 -} Shrestha et al

- ۲- محمدی، پیمان، محمودی، احمد و خورانی، ا سد ا...، (۱۳۹۸): تغییرات پو شش برف در ر شته کوه زاگرس با ا ستفاده از دادههای روزانه سنجندهٔ مادیس، فیزیک زمین و فضا، دوره ۴۵، تابستان ۱۳۹۸، صص ۳۵۵ ۳۷۱.
- ۳- مسعودیان سید ابوالفضل، کیخسروی کیانی محمدصادق (۱۳۹۶): ارزیابی تغییرات روزهای همراه با پوشش برف در گروههای ارتفاعی حوضه زاینده رود، مخاطرات محیط طبیعی، بهار، دوره ۶۰ شماره ۱۱.
- ۴-وفاخواه، مهدی، محسنی ساروی، محسن مهدوی محمد، علوی پناه، کاظم، (۱۳۹۲): مقایسه سطح پو شش برف در تصاویر ماهوارهای نوا و سنجنده مودیس (مطالعه موردی: حوضه اَبخیز طالقان). مجله پژوهشهای اَبخیزداری، شماره ۹۲.
- 5- Aizen, E. M. Aizen, V. B. Melack, J. M. & Krenke, A. N. (2000): Heat Exchange During Snow Ablation In Plains And Mountains Of Eurasia. Journal Of Geophysical Esearch, 105, 013-027.
- 6- Aizen, V. B. & Aizen, E. M. (1995): Characteristics Of Runoff Formation At The Kirgizskiy Alatoo, Tien Shan. Proceedings Of A Boulder Symposium, 228. (Pp. 413-430): IAHS Publ.
- 7- Aizen, V. B. Aizen, E. M. & Melack, J. M. (1996): Precipitation, Melt And Runoff In The Northern Tien Shan. Journal Of Hydrology, 186, 229-251.
- 8- Aizen, V. B. Aizen, E. M. Melack, J. Nakamura, T. & Kobayashi, S. (2002): Estimation Of The Energy Used To Melt Snow In The Tien Shan Mountains And Japanese Slands.Global And Planetary Change, 32, 349-359.
- 9- Akyürek, Z. And Sorman, A.Ü. (2002), Monitoring Snow-Covered Areas Using NOAA-AVHRR Data In The Eastern Part Of Turkey. Hydrological Sciences, 47, Pp. 243–252.
- 10- Armstrong, R. L. & Brun, E. (2010): Snow And Climate: Physical Processes, Surface Energy Exchange And Modeling [Paperback] (1st Ed.): Cambridge University Press.
- Bales, R. C. Molotch, N. P. Painter, T. H. Dettinger, M. D. Rice, R. & Dozier, J. (2006). Mountain Hydrology Of The Western United States. Water Resources Research, 42, 1-13.
- 12- Barnett, T. P. Adam, J. C. & Lettenmaier, D. P. (2005): Potential Impacts Of A Warming Climate On Water Availability In Snow-Dominated Regions. Nature, 438, 303-309.
- 13- Barnett, T. P. Dümenil, L. Schlese, U. Roeckner, E. & Latif, M. (1989): The Effect Of Eurasian Snow Cover On Regional And Global Climate Variations. Journal Of The Atmospheric Sciences, 46, 661-686.
- 14- Bednorz, E. (2004): Snow Cover In Eastern Europe In Relation To Temperature, Precipitation And Circulation. International Journal Of Climatology, 24, 591-601.
- 15- Bormann, K.J. Brown, R.D. Derksen, C. Painter, T.H. (2018): Estimating Snow-Cover Trends From Space. Nat. Clim. Chang. 8, 924–928.
- 16- Brown, R.D. (2000): Northern Hemisphere Snow Cover Variability And Change, 1915–97: Journal Of Climate, 13, Pp. 2339–2355.
- 17- Butt, M.J. And Bilal, M. (2011): Application Of Snowmelt Runoff Model For Water Resource Management. Hydrological Processes, 25, Pp. 3735–3747.
- 18- Cao, Y. G. & Liu, C. (2005): The Development Of Snow-Cover Mapping From AVHRR To MODIS. Geography And Geo-Information Science, 21(5), 15–19.
- 19- Che, T. Li,X. Jin,R.Armstrong, R. Andzhang, T. (2008): Snow Depth Derived Frompassive Microwave Remote Sensing Data In China. Annals Of Glaciology, 49, Pp. 145–154.
- Dozier, J. (1987): Recent Research In Snow Hydrology. Review Of Geophysics, 25, 153-161.
- 21- Foster, J. Sun, C. Walker, J.P. Kelly, R. Chang, A. Dong, J. And Powell, H. (2005): Quantifying The Uncertainty In Passive Microwave Snow Water Equivalent Observations. Remote Sensing Of Environment, 94, Pp. 187–203.
- 22- Ghasemifar E. Mohammadi Ch. Farajzadeh F. (2018): Spatiotemporal Analysis Of Snow Cover In Iran Based On Topographic Characteristics, Theoretical And Applied Climatology, Https://Doi.Org/10.1007/S00704-018-2690-3.
- 23- Gong, G. (2004): Sensitivity Of Atmospheric Response To Modeled Snow Anomaly Characteristics. Journal Of Geophysical Research, 109 D06107.

- 24- Groisman, P. Y. Karl, T. R. Knight, R. W. & Stenchikov, G. L. (1994): Changes Of Snow Cover, Temperature, And Radiative Heat Balance Over The Northern Hemisphere.
- 25- Hall, D. K. Riggs, G. A. Salomonson, V. V. Et Al. (2002): MODIS Snow-Cover Products. Remote Sensing Of Environment, 83, 181–194.
- 26- Hall, D.K. Riggs, G.A. And Salomonson, V.V. (1995): Development Of Methods For Mapping Global Snow Cover Using Moderate Resolution Imaging Spectroradiometer Data. Remote Sensing Of Environment, 54, Pp. 127–140.
- 27- Hammond, J.C. Saavedra, F.A. Kampf, S.K. (2018): Global Snow Zone Maps And Trends In Snow Persistence 2001–2016. Int. J. Climatol. 38, 4369–4383.
- 28- Harshburger, B. Humes, K. Waldon, V. Blandford, T. Moore, B. Dezzani, R. (2010): Spatial Interpolation Of Snow Water Equivalency Using Surface Observations And Remotely Sensed Images Of Snow- Covered Areas. Hydrological Processes, 24: 1285-1295.
- 29- Immerzeel, W. Droogers, P. Jong, S. Bierkens, M (2009): Large-Scale Monitoring Of Snow Cover And Runoff Simulation In Himalayan River Basins Using Remote Sensing; Remote Sensing Of Environment, 113: 40-49
- 30- Jain, S.K. Goswami, A. And Saraf, A.K. (2008): Accuracy Assessment Ofmodis, NOAA And IRS Data In Snow Cover Mapping Under Himalayan Conditions. International Journal Of Remote Sensing, 29, Pp. 5863–5878.
- 31- Jin, X. Ke, C. Xu, Y. Li, X. (2014): Spatial And Temporal Variations Of Snow Cover In The Loess Plateau, China. International Journal Of Climatology, 35, Pp. 1721-1731.
- 32- Klein, A.G. Hall, D.K. And Nolin, A.W. (2000): Development Of A Prototype Snow Albedo Algorithm For The NASA MODIS Instrument. In 57th Eastern Snow Conference, 17–19 May 2000, Sysacuse, NY, USA, Pp. 143–158.
- 33- Kukla, G. J. & Kukla, H. J. (1974): Increased Surface Albedo In The Northern Hemisphere:Did Satellites Warn Of The Weather Troubles Of 1972 And 1973? Science, 183, 709-714.
- 34- Kumar, O. B. (1988): Eurasian Snow Cover And Seasonal Forecast Of Indian Summer Monsoon Rainfall. Hydrological Sciences Journal, 33, 515-525.
- 35- Lemke, P. Ren, J. Alley, R.B. Allison, I. Carrasco, J. Flato, G. Fujii, Y. Kaser, G. Mote, P. Thomas, R.H. And Zang, T. (2007): Observations: Changes In Snow, Ice And Frozen Ground. In Climate Change 2007: The Physical Science Basis. Pp. 337–384.
- 36- Lettenmaier, D. P. Wood, A. W. Palmer, R. N. Wood, E. F. & Stakhiv, E. Z. (1999): Water Resources Implications Of Global Warming: A US Regional Perspective. Climatic Change, 43, 537-579.
- 37- Marchane A, Jarlan L, Hanich L, Boudhar A, Gascoin S, Tavernier A, Filali N, Le Page M, Hagolle O, Berjamy B (2015): Assessment Of Dailymodis Snow Cover Products Tomonitor Snow Cover Dynamics Over Themoroccan Atlas Mountain Range. Remote Sens Environ 160: 72–86.
- 38- Marks, D. & Dozier, J. (1992): Climate And Energy Exchange At The Snow Surface In The Alpine Region Of The Sierra-Nevada. 2. Snow Cover Energy-Balance. Water Resources Research, 28, 3043-3054.
- 39- Mote, P.W. Li, S. Lettenmaier, D.P. Xiao, M. Engel, R. (2018): Dramatic Declines In Snowpack In The Western US. Climate And Atmospheric Science 1, 2.
- 40- Notarnicola C. (2020): Hotspots Of Snow Cover Changes In Global Mountain Regions Over 2000–2018, Remote Sensing Of Environment 243 (2020) 111–781.
- 41- Peng, S. Piao, S. Ciais, P. And Fang, J. (2010): Change In Winter Snow Depth And Its Impacts On Vegetation In China. Global Change Biology, 16, Pp. 3004–3013.
- 42- Pepe,M. Brivio, P.A. Rampini, A. Rota Nodari, F. And Boschetti,M. (2005): Snow Cover Monitoring In Alpine Regions Using ENVISAT Optical Data. International Journal Of Remote Sensing, 26, Pp. 4661–4667.

- 43- Pu, Z. Xu, L. (2009): MODIS/Terra Observed Snow Cover Over The Tibet Plateau: Distribution, Variation And Possible Connection With The East Asian Summer Monsoon. Theological And Applied Climatology, 97: 265-278.
- 44- Robinson, D. A. & Kukla, G. (1985): Maximum Surface Albedo Of Seasonally Snow-Covered Lands In The Northern Hemisphere. Journal Of Climate And Applied.
- 45- Robinson, D. A. Scharfen, G. Serreze, M. C. M. Kukla, G. & Barry, R. G. (1986): Snow Melt And Surface Albedo In The Arctic Basin. Geophysical Research Letters, 13, 945-948.
- 46- Saavedra, F.A. Kampf, S.K. Fassnacht, S.R. Sibold, J.S. (2018): Changes In Andes Mountains Snow Cover From MODIS Data 2000–2016. Cryosphere 12, 1027–1046.
- 47- She J, Zhang Y, Li X, Feng X (2015): Spatial And Temporal Characteristics Of Snow Cover In The Tizinafu Watershed Of The Western Kunlun Mountains. Remote Sens 7:3426–3445. Https://Doi.Org/10.3390/Rs70403426.
- 48- Shrestha M, Wang L, Koike T, Tsutsui H, Xue Y, Hirabayashi Y (2014): Correcting Basin-Scale Snowfall In A Mountainous Basin Using A Distributed Snowmelt Model And Remote-Sensing Data. Hydrol Earth Syst Sci 18: 747–761
- 49- Shrestha M, Wang SL, Koike T, Xue Y, Hirabayashi Y (2012): Modeling The Spatial Distribution Of Snow Cover In The Dudhkoshi Region Of The Nepal Himalayas. J Hydrometeorol 13: 204–222.
- 50- Soulsby, C. Helliwell, R. C. Ferrier, R. C. Jenkins, A. & Harriman, R. (1997): Seasonal Snowpack Influence On The Hydrology Of A Sub-Arctic Catchment In Scotland. Journal Of Hydrology, 192, 17-32.
- 51- Verbunt, M. Gurtz, J. Jasper, K. Lang, H. Warmerdam, P. & Zappa, M. (2003): The Hydrological Role Of Snow And Glaciers In Alpine River Basins And Their Distributed Modeling, Journal Of Hydrology, 282:1-4, Pp 36-55.
- 52- Vikhamar, D. And Solberg, R. (2003): Snow-Cover Mapping In Forests By Constrained Linear Spectral Unmixing Of MODIS Data. Remote Sensing Of Environment, 88, Pp. 309– 323.
- 53- Walsh, J. E. Jasperson, W. H. & Ross, B. (1985): Influences Of Snow Cover And Soil Moisture On Monthly Air Temperature. Monthly Weather Review, 113, 756-768.
- 54- Willmott, C. J. C. J. Rowe, C. M. C. M. & Mintz, Y. (1985): Climatology Of The Terrestrial Seasonal Water Cycle. Journal Of Climatology, 5, 589-606.
- 55- Xiao, X. Zhang, Q. Boles, S. Et Al. (2004): Mapping Snowcover In The Pan-Arctic Zone Using Multi-Year (1998-2001) Images From Optical VEGETATION Sensor. International Journal Of Remote Sensing, 25(24), 5731–5744.
- 56- Zhao, H. And Fernandes, R. (2009): Daily Snow Cover Estimation From Advanced Very High Resolution Radiometer Polar Pathfinder Data Over Northern Hemisphere Land Surfaces During 1982–2004. Journal Of Geophysical Research, 114, Pp. 1–14.